

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mając na względzie autonomiczne pojęcie „niewypłacalności”, przepisy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy 2008/94⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przepisom krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy [art. 15 ust. 1 i 2 Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia) w związku z art. 7 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (przepisów wykonawczych do ustawy nr 200/2006)], w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (najwyższy sąd kasacyjny – izba właściwa do rozstrzygania pytań prawnych) w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, odnosi się wyłącznie do dnia wszczęcia postępowania upadłościowego?
- 2) Czy przepisy art. 3 [akapit drugi] i art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/94 stoją na przeszkodzie art. 15 ust. 1 i 2 ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym maksymalny okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, mieści się w okresie referencyjnym rozpoczynającym się trzy miesiące bezpośrednio przed wszczęciem postępowania upadłościowego i kończącym się trzy miesiące bezpośrednio po wszczęciu postępowania upadłościowego?
- 3) Czy krajowa praktyka administracyjna, polegająca na odzyskiwaniu od pracowników, na podstawie orzeczenia Curtea de Conturi (trybunału obrachunkowego) i w braku krajowych przepisów szczególnych zobowiązujących pracownika do zwrotu, kwot rzekomo wypłaconych za okresy, które nie są objęte ramami prawnymi lub które są dochodzone po upływie ustawowego terminu przedawnienia, jest zgodna ze społecznym celem dyrektywy 2008/94 oraz z przepisami art. 12 lit. a) tej dyrektywy?
- 4) Czy w ramach wykładni pojęcia „nadużyć” zawartego w art. 12 lit. a) dyrektywy 2008/94 czynność polegająca na odzyskaniu od pracownika – w określonym celu zachowania ogólnego terminu przedawnienia – należności z tytułu wynagrodzenia, wypłaconych z funduszu za pośrednictwem likwidatora stanowi wystarczające i obiektywne uzasadnienie?
- 5) Czy wykładnia i krajowa praktyka administracyjna, na podstawie których należności z tytułu wynagrodzenia, których zwrotu żąda się od pracowników, są równoznaczne z wierzytelnością podatkową powodującą naliczenie odsetek i kar za zwłokę, są zgodne z przepisami i z celem dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 2008, L 283, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 9 września 2021 r. – UniCredit Bank Austria AG / Verein für
Konsumenteninformation**

(Sprawa C-555/21)

(2021/C 513/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UniCredit Bank Austria AG

Strona przeciwna: Verein für Konsumenteninformation

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 25 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającej dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w przypadku skorzystania przez kredytobiorcę z prawa do częściowej lub całkowitej spłaty kredytu przed upływem danego terminu, odsetki należne od kredytobiorcy i koszty, których wysokość jest zależna od okresu obowiązywania umowy, są proporcjonalnie obniżone, podczas gdy takie uregulowanie nie istnieje w odniesieniu do kosztów, których wysokość nie jest zależna od okresu obowiązywania umowy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 60, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 20 września 2021 r. – LM i NO / HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG**(Sprawa C-577/21)**

(2021/C 513/29)

*Język postępowania: bułgarski***Sąd odsyłający**

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym*Strona powodowa:* LM i NO*Strona pozwana:* HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wykładnia pojęcia „uszkodzenia ciała”, zgodnie z którą istnieje ono w wypadku psychologicznych bólu i cierpień dziecka wynikających ze śmierci rodzica w następstwie wypadku drogowego, wyłącznie jeśli te psychologiczne ból i cierpienia doprowadziły do patologicznego rozstroju zdrowia dziecka, jest niezgodna z art. 1 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych?
- 2) Czy zasada, zgodnie z którą sąd krajowy dokonuje wykładni prawa krajowego w sposób zgodny z prawem Unii Europejskiej, obowiązuje również wówczas, gdy sąd krajowy stosuje nie swoje prawo krajowe, lecz prawo krajowe innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 28 września 2021 r. – A / Finanzamt M**(Sprawa C-596/21)**

(2021/C 513/30)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Finanzgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* A*Strona przeciwna:* Finanzamt M**Pytania prejudycjalne⁽¹⁾**

- 1) Czy drugiemu nabywcy towaru można odmówić prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego w związku z nabyciem, ponieważ powinien był wiedzieć, że pierwotny sprzedawca uchylił się od zapłaty podatku VAT przy pierwszym zbyciu, mimo że pierwszy nabywca także wiedział, że pierwotny sprzedawca uchylił się od zapłaty podatku VAT przy pierwszym zbyciu?